

D. Indkomstskat af foreninger, stiftelser, korporationer og andre selvejende institutioner.

§ 21.

Indkomstskatten til staten for de i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 2, nr. 5 c. og f., ommeldte gensidige forsikringsforeninger, kredit- og hypotekforeninger, kredittkasser og spare- og lånekasser samt de i nævnte § 2, nr. 5 g., ommeldte, erhvervsmæssig virksomhed udøvende foreninger, stiftelser, korporationer og selvejende institutioner udskrives for skatteåret 1956—57 med 6 pct. af den efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, skattepligtigt indtægt uden fradrag i henhold til nævnte lovs § 8.

Skattepligten kan efter finansministerens afgørelse helt eller delvis bortfalde, for så vidt indkomsten efter de for vedkommende forening, stiftelse, korporation eller institution gældende fundatser, love eller vedtægter udelukkende skal anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige, kirkelige eller lignende øjemed.

Indtægter ved dyrskuer, der afholdes af landboforeninger og/eller husmandsforeninger eller sammenslutninger af sådanne, samt ved fjerkræ- eller biavlsskuer, der afholdes af fjerkræ- eller biavlforeninger, og som omfatter hele landet eller større dele af samme, skal for skatteåret 1956—57 ikke henregnes til den skattepligtige indkomst i henhold til § 2 nr. 5 g i lov nr. 149 af 10. april 1922; dette gælder dog kun den del af skuernes nettoindtægter, som forholdsmæssigt svarer til indvundne entreindtægter og lign. samt indtægter ved udlejning af

udstillingsplads til de af de pågældende foreningers medlemmer udstillede dyr. I samme omfang som overskud ved de her omhandlede skuer ikke skal henregnes til skattepligtigt indtægt, kan underskud ved sådanne skuer ikke fradrages i anden skattepligtigt indtægt.

§ 22.

Ved opkrævningen samt indbetalingen af den i nærværende afsnit D. omhandlede indkomstskat til staten følges samme regler, som er fastsat i nærværende lovs afsnit C. vedrørende den der omhandlede indkomstskat til staten af kooperative virksomheder.

Løvrigt kommer de i lov nr. 149 af 10. april 1922 indeholdte regler til anvendelse på skatten efter nærværende afsnit D., for så vidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler.

§ 23.

Den i nærværende afsnit D. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Afsnit II.

Formueskat til staten.

A. Formueskat af personer m. m.

§ 24.

Formueskatten til staten udskrives for skatteåret 1956—57 på grundlag af følgende skala:

Af en formue på:		under	30 000 kr.,	svares	0 kr.
	30 000 kr., men ikke over	—	—	—	10 - af 30 000 kr., 5 p.m. af resten
over	50 000 - , — — —	—	100 000 - ,	—	110 - - 50 000 - , 8 — - —
—	100 000 - , — — —	—	200 000 - ,	—	510 - - 100 000 - , 10 — - —
—	200 000 - , — — —	—	600 000 - ,	—	1 510 - - 200 000 - , 15 — - —
—	600 000 - , — — —	—	1 000 000 - ,	—	7 510 - - 600 000 - , 20 — - —
	1 000 000 - og derover	—	—	—	15 510 - - 1 000 000 - , 23 — - —

De i § 2, nr. 3, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955 § 3, nævnte personer samt udenlandske selskaber, foreninger, stiftelser

m. fl. og dødsboer svarer skatten med mindst 2,5 p. m.

For de i § 2, nr. 1 og 2, i lov nr. 149 af 10. april 1922, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af